



POLSKI ZWIĄZEK PRACODAWCÓW OCHRONA

Adres biura: 00-216 Warszawa ul. Konwiktorska 9 pok. 7 tel./fax (022) 826-85-87 e-mail: biuro@kzpochrona.com.pl www.kzpochrona.com.pl
NIP: 525-20-49-445, REGON P 012122461, KONTO: PKO BP VI O/Warszawa nr rachunku 21 1020 1068 0000 1102 0073 1414

Warszawa, dnia 6 lutego 2013 r.

L.dz.4/PZ/2013

MSW



AAB139439

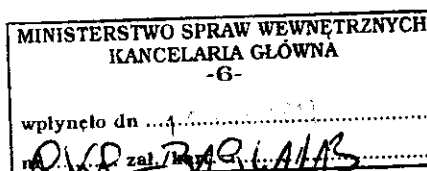
Pan Piotr Stachańczyk
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

02-591 Warszawa
ul. Batorego 5

W nawiązaniu do pisma nr DN-PZTPZ-42-15-14/2012 w sprawie koncepcji prac analitycznych w zakresie monitoringu wizyjnego, w załączeniu przesyłam propozycje Polskiego Związku Pracodawców „OCHRONA” w zakresie zagadnień, które wg nas powinny być ujęte we wstępnych założeniach projektu przyszłej regulacji prawnej.

W przypadku dalszego zainteresowania powyższą tematyką deklarujemy współpracę przy tworzeniu propozycji przyszłych rozwiązań prawnych w tym zakresie.

Z wyrazami szacunku



Założenia do projektu Ustawy o monitoringu wizyjnym

Opracowali dla Polskiego Związku Pracodawców „Ochrona”:
Stefan Jerzy Siudalski
Daniel Kamiński
Piotr Traskiewicz
Jacek Grzechowiak

Warszawa, 26.01.2013

Propozycje zagadnień, które powinny być ujęte we wstępnych założeniach projektu ustawy o monitoringu wizyjnym.

Niżej wymienione propozycje stanowią wynik prac przeprowadzonych w Polskim Związku Pracodawców „Ochrona” w okresie grudzień 2012 – styczeń 2013.

Propozycje są wynikiem dyskusji osób zajmujących się od wielu lat zagadnieniami szeroko rozumianego bezpieczeństwa, w szczególności tworzeniem elektronicznych systemów zabezpieczeń włączając w to systemy nadzoru telewizyjnego (dalej CCTV) oraz zarządzaniem bezpieczeństwem.

Założenia

I. Założenia ogólne:

1. Ustawa powinna określać ekonomicznie uzasadnione zasady kontroli organów państwowych nad rynkiem monitoringu wizyjnego.
2. Ustawa powinna precyzyjnie definiować pojęcia odnoszące się do monitoringu wizyjnego, rozumianego zarówno jako elektroniczny system zabezpieczeń, jak i narzędzie realizacji działań prewencyjnych oraz procesowych, samorządowych lub państwowych organów bezpieczeństwa publicznego. Niezmiernie ważne jest, aby definicje ustawowe były spójne z funkcjonującymi już normami, w szczególności normą *PN-EN 50132-7:2003 Systemy alarmowe -- Systemy dozoru CCTV stosowane w zabezpieczeniach -- Część 7: Wytyczne stosowania*. Szczegółowy zakres pojęć, które należy zdefiniować zostały skatalogowane w Części II „Założenia szczegółowe”, pkt. 2.
3. Celowe jest stworzenie ram prawnych, regulujących:
 - 3.1. Sposoby wykorzystania materiału zarejestrowanego i zarchiwizowanego w CCTV, z zastosowaniem funkcjonujących wymagań, dotyczących dostępu do nagrań, ich kopiowania, potwierdzania zgodności z oryginałem, zawartych w normie PN EN 50132-1:2012 lub w jej nowszej wersji.
 - 3.2. Zasady stosowania kamer ukrytych, w sposób wyłączając odpowiedzialność państwa i przedsiębiorców za skutki ich stosowania.
 - 3.3. Zasady stosowania atrap kamer, w sposób wyłączając odpowiedzialność państwa i przedsiębiorców za skutki ich stosowania.
 - 3.4. Wzajemne relacje pomiędzy CCTV a technikami pracy operacyjnej upoważnionych do ich stosowania instytucji państwowych.
4. Ustawa powinna określać:
 - 4.1. Zakres prywatności obywateli RP,
 - 4.2. Pojęcie „strefy prywatności”,
 - 4.3. Katalog naruszeń prywatności,w sposób nie budzący wątpliwości oraz nie pozwalający na dowolność interpretacyjną.
5. Ustawa powinna określać miejsca obligatoryjnego stosowania CCTV. Szczegółową propozycję tych miejsc określono w Części II „Założenia szczegółowe”, pkt.II.5.
6. Celowe jest określenie miejsc, w których wymagana jest, a jednocześnie jedynie dopuszczalna, identyfikacja owalu twarzy bez umieszczania stosownych ostrzeżeń.
7. Ustawa nie powinna mieć zastosowania do CCTV montowanych przez osoby fizyczne i przedsiębiorców na ich własny użytek.

II. Założenia szczegółowe:

1. Ustawa powinna określać:
 - 1.1. Obszary, obiekty i urządzenia, w których wykorzystywanie monitoringu wizyjnego jest dopuszczalne lub wymagane;
 - 1.2. Warunki użytkowania systemów monitoringu wizyjnego;
 - 1.3. Zasady dostępu osób i instytucji do materiałów przetwarzanych w systemach monitoringu wizyjnego.
 - 1.4. Zasady świadczenia usług w zakresie instalacji, konserwacji i obsługi systemów monitoringu wizyjnego.
2. Katalog definicji, które powinny zostać ustawowo określone, wraz z propozycjami w zakresie wybranych definicji:
 - 2.1. Monitoring wizyjny
 - 2.2. Kamera dzienna
 - 2.3. Kamera nocna
 - 2.4. Kamera dziennie-nocna
 - 2.5. Kamera stacjonarna
 - 2.6. Kamera obrotowa
 - 2.7. Rejestrator
 - 2.8. Urządzenie transmisji danych
 - 2.9. Centrum monitoringu
 - 2.10. Mobilne centrum monitoringu
 - 2.11. Obszar podlegający obowiązkowi stosowania systemu monitoringu wizyjnego
 - 2.12. Instalacja
 - 2.13. Konserwacja
 - 2.14. Modernizacja
 - 2.15. Monitoring miejski
 - 2.16. Warunki użytkowe – dokument opracowywany do każdego systemu monitoringu wizyjnego przez inwestora, użytkownika lub wykonawcę systemu monitoringu wizyjnego, sporządzony zgodnie z PN EN 50132-7:2003 lub jej nowszej wersji, określający w szczególności rodzaj, ilość i miejsca instalacji urządzeń systemu monitoringu wizyjnego, zasady rejestracji przetwarzanych w nim informacji, sposób ich zabezpieczenia oraz postępowanie przy udostępnianiu.
 - 2.17. Krajowa instytucja normalizacyjna – Polski Komitet Normalizacyjny lub inna instytucja działająca w oparciu o ustawę, uprawniona do wydawania norm krajowych.
 - 2.18. Międzynarodowa instytucja normalizacyjna – instytucja wydająca normy, w szczególności: The European Committee for Standardisation (CEN), International Organization for Standardization (ISO), The European Committee for Electrotechnical Standardisation (CENELEC), *International Electrotechnical Commission (IEC)*, *The European Telecommunications Standards Institute (ETSI)*.
 - 2.19. Norma – PN EN 50132-7:2003 oraz PN EN 50132:2012 lub inny podobny dokument wydanych przez krajową instytucję normalizacyjną.
 - 2.20. Zarządzanie systemami monitoringu wizyjnego - działalność kierownicza, polegająca na ustalaniu celów i podejmowaniu działań w zakresie ich realizacji w koncesjonowanych firmach ochrony oraz u przedsiębiorców, w których obiektach i obszarach funkcjonują systemy monitoringu wizyjnego.

3. Propozycja ustawowego określenia CCTV w kontekście przedsiębiorców świadczących usługi w tym zakresie.

Monitoring wizyjny jest formą zabezpieczenia technicznego osób i mienia w rozumieniu Ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia. Monitoring wizyjny realizowany jest w formie:

- 3.1. Instalacji systemu monitoringu wizyjnego w chronionych obiektach, obszarach i urządzeniach.
 - 3.2. Konserwacji systemu monitoringu wizyjnego w chronionych obiektach, obszarach i urządzeniach.
 - 3.3. Stałego lub doraźnego prowadzenia obserwacji obrazów przetwarzanych w systemie monitoringu wizyjnego.
 - 3.4. Transmisji obrazów przetwarzanych w systemie monitoringu wizyjnego.
 - 3.5. Kopiowania i przekazywania zarejestrowanego w systemie materiału.
4. Propozycja zakresu podmiotowego ustawy, do którego powinny mieć zastosowanie przepisy ustawy:
- 4.1. Organów władzy publicznej, w szczególności:
 - 4.1.1. Sejmu i Senatu,
 - 4.1.2. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 4.1.3. Organów administracji rządowej,
 - 4.1.4. Organów samorządu terytorialnego, a także innych podległych im jednostek organizacyjnych lub przez nie nadzorowanych,
 - 4.1.5. Sądów i trybunałów,
 - 4.1.6. Organów kontroli państwowej i ochrony prawa,
 - 4.2. Jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, w tym w szczególności: Zandarmerii Wojskowej, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego;
 - 4.3. Jednostek podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, w tym w szczególności: Policji i Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biura Ochrony Rządu.
 - 4.4. Narodowego Banku Polskiego;
 - 4.5. Jednostek organizacyjnych podległych organom władzy publicznej lub nadzorowanych przez te organy, w szczególności Straży Miejskich, Straży Gminnych.
 - 4.6. Policji.
 - 4.7. Straży Granicznej
 - 4.8. Straży Marszałkowskiej.
 - 4.9. Inspekcji Transportu Drogowego.
 - 4.10. Służby Więziennej.
 - 4.11. Przedsiębiorców i wewnętrznych służb ochrony, świadczących usługi monitoringu wizyjnego lub stosujących monitoring wizyjny na własny użytek.
5. Propozycja obszarów, obiektów, urządzeń, w których wykorzystanie monitoringu wizyjnego jest wymagane.
- 5.1. Stosowanie monitoringu wizyjnego w obszarach, obiektach i urządzeniach podlegających obowiązkowej ochronie w rozumieniu Ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 o ochronie osób i mienia jest zawsze wymagane w stopniu ochrony nie niższym niż 3 wg PN EN 50132-1:2012 w następujących rodzajach obiektów:

5.2. Stosowanie monitoringu wizyjnego w obszarach, obiektach i urządzeniach nie podlegających obowiązkowej ochronie w rozumieniu Ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 o ochronie osób i mienia, jest wymagane w następujących rodzajach obiektów:

5.2.1. Obiekty handlowe i wystawowe jednokondygnacyjne o powierzchni co najmniej 10 000 m² lub wielokondygnacyjne o powierzchni co najmniej 8 000 m².

5.2.2. Obiekty służących celom gastronomicznym o liczbie miejsc większej niż 600.

5.2.3. Hale sportowe i widowiskowe o liczbie miejsc większej niż 3 000.

5.2.4. Kina, teatry o liczbie miejsc większej niż 600.

5.2.5. Szpitale, sanatoria oraz domy pomocy społecznej o ilości łóżek większej niż 300.

Koniec dokumentu